

สรุปการจัดการความรู้ (KM)

เรื่อง : เทคนิคการเขียนบทความวิจัย
เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
(FACULTY of SPORTS SCIENCE , KASEMBUNDIT UNIVERSITY)

คำนำ

ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการจัดการความรู้ คือ การจัดเก็บความรู้ประสบการณ์ของบุคคลากรภายในองค์กร ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge sharing) หนังสือออนไลน์ (E-Book) เป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้รวบรวมความรู้ที่ได้หากมีขนาดเหมาะสม ออกแบบน่าอ่านก็ง่ายต่อการอ่านและค้นคว้า

ในด้านการรวบรวมองค์ความรู้ในรูปแบบของตำราในห้องสมุดนั้น มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณการจัดซื้อตำรา อีกทั้งวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์ความรู้สมัยใหม่ มักจะไม่อยู่ในรูปแบบตำราเป็นเล่ม ทางคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงไม่เน้นการรวบรวมองค์ความรู้ในรูปแบบตำราซึ่งจะมีเฉพาะที่เป็นตำราหลักที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรในระดับปริญญาตรี แต่จะเน้นการรวบรวมองค์ความรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ตำราในรูปแบบอี-บุ๊ก วารสารและบทความ ออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการโดยผ่านสำนักวิจัยของมหาวิทยาลัย และส่วนของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยแยกตามสาขาวิชา และมีสำเนาสำหรับอ้างอิงในเซิร์ฟเวอร์ของคณะ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการค้นคว้า อ้างอิง ในการทำโครงการวิจัยหรือค้นคว้าหาความรู้

หนังสือออนไลน์ เล่มนี้เป็นการรวบรวมกิจกรรมการจัดการความรู้ของ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งการจัดการจัดการความรู้เรื่อง เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ เป็นหนึ่งในสามของกิจกรรมการจัดการความรู้เพื่อค้นแนวปฏิบัติที่ดี ใช้การจัดการความรู้เป็น เครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ 1) บรรลุเป้าหมายของงาน 2) บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3) บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

คณะอนุกรรมการการจัดการความรู้
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
การจัดการความรู้ (KM : Knowledge Management)	
เรื่อง เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ	1
องค์ประกอบสำคัญของวงจรความรู้	2
โมเดลปลาทู	3
การแปลงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ	5
คลังความรู้	
เรื่องที่ 1 : Manuscript Writing	6
เรื่องที่ 2 : การทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่	8
เรื่องที่ 3 : เทคนิคการเลือกแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย	9
เรื่องที่ 4 : 4 เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ	10
สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้	11
เอกสารอ้างอิง	12

การจัดการความรู้

เรื่อง: เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ

การจัดการความรู้ในองค์กร หมายถึง การรวบรวม สร้าง จัดระเบียบ แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้ในองค์กร โดยพัฒนาระบบจากข้อมูลไปสู่สารสนเทศ เพื่อให้เกิดความรู้และปัญญารวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้และเกิดการเรียนรู้ภายในองค์กร

ความรู้ คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้ง ความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมา จากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการ ได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติ โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

- ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

- ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

ทำไมต้องจัดการความรู้ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีพันธกิจหลัก คือ 1) มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติการเชิงรุก (Proactive Practitioner) สามารถทำงานในสังคมพลวัตและกลุ่มประเทศเอเชีย (Asian) ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขันตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (SPORT KASEM) 2) มุ่งพัฒนาสาขาวิชาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในเอเชีย (Asian Recognition) มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมเผยแพร่องค์ความรู้ที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกให้กับสังคม ภายใต้ปรัชญา “การกีฬาสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี (Sports for Quality of Life)”

บุคลากรของคณะวิชานอกจากจะมีหน้าที่ตามพันธกิจหลักแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้และแนวคิดเพื่อให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ให้ความสำคัญต่อการสร้างสุขภาพ ตามปณิธาน “แหล่งสร้างคนสร้างคุณภาพ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพ และการแข่งขันกีฬาสู่สังคม” โดยพัฒนาทักษะและวิถีชีวิตการสร้างสุขภาพตนเอง เป็นต้นแบบและตัวอย่างของการใช้ชีวิตแบบสร้างเสริมสุขภาพให้ชุมชนและสังคมภายนอก

โครงสร้างองค์กรของคณะวิชาประกอบด้วย 2 สาขาวิชา ทั้งด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและด้านการจัดการกีฬา เมื่อพิจารณาโครงสร้างขององค์กรแล้ว คณะวิชาสามารถดำเนินการด้านกีฬาและสุขภาพได้ครบวงจร อีกทั้งคณะวิชาได้ดำเนินการโครงการต่างๆ ตั้งแต่การก่อตั้งคณะวิชาเมื่อ ปีพุทธศักราช 2556 เป็นต้นมา ได้ดำเนินการโครงการต่างๆเป็นจำนวนมากสามารถค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีได้จากประสบการณ์การดำเนินงานดังกล่าว

ในปีงบประมาณ 2559 คณะวิชาได้ดำเนินการตามจุดประสงค์เดียวกัน คือ การผลิตบัณฑิตและการวิจัย ซึ่งเน้นการจัดการความรู้ โดยใช้กระบวนการการดำเนินการจัดการความรู้ ดังนี้

- กำหนดเป้าหมาย (Desired State) ให้ชัดเจน โดยพิจารณาจากยุทธศาสตร์ หรือจากปัญหาขององค์กร
- วางแผนการจัดกิจกรรม โดยใช้ วงจรการจัดการ ความรู้ (Change Management Process)
- จัดทำกระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)

รวมทั้งอาศัยเครื่องมือทางการจัดการความรู้ (KM Tools) เป็นตัวช่วยในการให้ได้ข้อมูล ซึ่งนำมาสู่การจัดการความรู้ที่เป็นระบบ

องค์ประกอบสำคัญของวงจรความรู้

องค์ประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge Process)

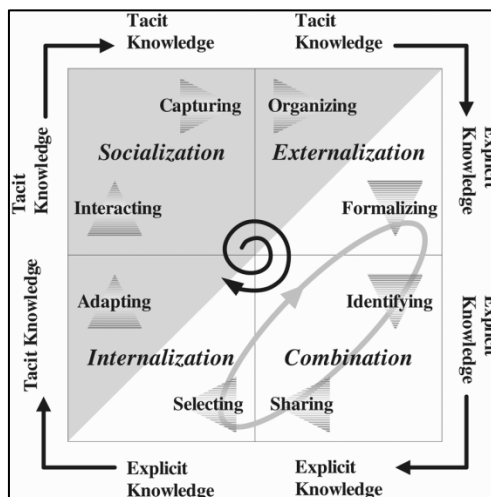
1. “คน” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์
2. “เทคโนโลยี” เป็นเครื่องมือเพื่อให้คนสามารถค้นหา จัดเก็บ แลกเปลี่ยน รวมทั้งนำความรู้ไปใช้อย่างง่าย และรวดเร็วขึ้น
3. “กระบวนการความรู้” เป็นการบริหารจัดการ เพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ไปให้ผู้รู้ เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุง และนวัตกรรม ประกอบด้วย

Socialization การแบ่งปันและสร้างความรู้จาก Tacit Knowledge ไปสู่ Tacit Knowledge โดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตรงของผู้ที่สื่อสารระหว่างกัน เช่น พูดคุย หรือถ่ายทอดจากสมองคนๆ หนึ่ง ไปสู่สมองคนอื่นหลายๆ คน เป็นต้น

Externalization การสร้างและแบ่งปันความรู้จากการแปลง Tacit Knowledge เป็น Explicit Knowledge โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น จากสมองคน ไปสู่เอกสาร ตารา หนังสือ วารสาร คอมพิวเตอร์ สื่อต่างๆ เป็นต้น

Combination การแบ่งปันและสร้างความรู้ จาก Explicit Knowledge ไปสู่ Explicit Knowledge โดยรวบรวมความรู้ประเภท Explicit ที่เรียนรู้ มาสร้างเป็นความรู้ประเภท Explicit ใหม่ๆ เช่น เอกสาร ตารา หนังสือ วารสาร คอมพิวเตอร์ สื่อต่างๆ ไปสู่ เอกสาร ตารา หนังสือ วารสาร คอมพิวเตอร์ สื่อต่างๆ เป็นต้น

Internalization การแบ่งปันและสร้างความรู้ จาก Explicit Knowledge ไปสู่ Tacit Knowledge โดยมักเกิดจากการนำความรู้ที่เรียนรู้มาไปปฏิบัติจริง เช่น จากเอกสาร ตารา หนังสือ วารสาร คอมพิวเตอร์ สื่อต่างๆ ไปสู่สมองของคน

Nonaka, I. and H. Takeuchi, (1995), *The Knowledge Creating Company*, Oxford University Press, New York, NY.

โมเดลปลา (Tuna Model)

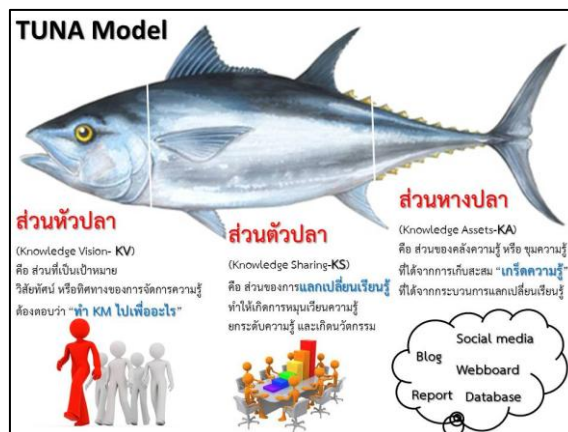
เปรียบเทียบการจัดการความรู้ เหมือนกับปลาหนึ่งตัวที่มี 3 ส่วนสัมพันธ์กัน

“หัวปลา” (Knowledge Vision- KV) หมายถึง ส่วนที่เป็นเป้าหมาย วิสัยทัศน์ หรือทิศทางของการจัดการความรู้

โดยก่อนที่จะทำจัดการความรู้ ต้องตอบให้ได้ว่า “เราจะทำ KM ไปเพื่ออะไร ?” โดย “หัวปลา” นี้จะต้องเป็นของ “คุณกิจ” หรือ ผู้ดำเนินกิจกรรม KM ทั้งหมด โดยมี “คุณเอื้อ” และ “คุณอำนวย” คอยช่วยเหลือ

“ตัวปลา” (Knowledge Sharing-KS) หมายถึง ส่วนของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ซึ่ง “คุณอำนวย” จะมีบทบาทมากในการช่วยกระตุ้นให้ “คุณกิจ” มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ ซ่อนเร้นที่มีอยู่ในตัว “คุณกิจ” พร้อมอำนวยให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้แบบเป็นทีม ให้เกิดการหมุนเวียนความรู้ ยกระดับความรู้ และเกิดนวัตกรรม

“หางปลา” (Knowledge Assets-KA) หมายถึง ส่วนของ “คลังความรู้” หรือ “ขุมความรู้” ที่ได้จากการเก็บสะสม “เกร็ดความรู้” ที่ได้จากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ตัวปลา” ซึ่งเราอาจเก็บส่วนของ “หางปลา” นี้ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ICT ซึ่งเป็นการสกัดความรู้ที่ซ่อนเร้นให้เป็นความรู้ที่เด่นชัด นำไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยน หมุนเวียนใช้ พร้อมยกระดับต่อไป

ประพนธ์ ผาสุกยัต, "การจัดการความรู้ ฉบับมือใหม่หัดขับ", สำนักพิมพ์ไยใหม่, กรุงเทพฯ, 2549.

บุคคลสำคัญที่เรียกกันใน KM

“คุณเอื้อ” (Chief Knowledge Officer: CKO) ผู้บริหาร หรือบุคคลที่มีความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดหัวปลาที่ชัดเจนหรือคอยสอดส่องดูแลไม่ให้ปลาตัวนี้ว่ายไปผิดทาง และมีบทบาทที่สำคัญอีก คือ

- ทำให้ KM เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานตามปกติขององค์กร
- เปิดโอกาสให้ทุกคนในองค์กรเป็น “ผู้นำ” ในการพัฒนาวิธีการทำงานที่ตนรับผิดชอบ และนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน สร้างวัฒนธรรมการเอื้ออาทรและแบ่งปัน (Care & Share) ความรู้
- หากุศลโอบายทำให้ความสำเร็จของการใช้ KM แพร่กระจายไปยังส่วนอื่นๆ ขององค์กร
- เอาใจใส่เรื่องราวความสำเร็จเล็กๆ ของคนเล็กคนน้อย และหาทาง แสดงความชื่นชม และชี้ช่องทางความท้าทายในการริเริ่มกิจกรรมใหม่ๆ /การประยุกต์

“คุณอำนวย” (Knowledge Facilitator) เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้เป็นผู้ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และอำนวยความสะดวกต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งในเชิงกิจกรรม เชิงระบบ เชิงวัฒนธรรม เป็นผู้เชื่อมโยงคนหรือหน่วยงานเข้าหากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเชื่อมระหว่างคนที่มีความรู้หรือประสบการณ์กับผู้ต้องการเรียนรู้ และนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ คุณอำนวยต้องมีทักษะที่สำคัญคือ ทักษะการสื่อสารกับคนที่แตกต่างกันหลากหลาย รวมทั้งต้องเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลายนั้นและรู้จักประสานความแตกต่างเหล่านั้นให้เป็นคุณค่าในทางปฏิบัติ

“คุณกิจ” (Knowledge Practitioner) คือ ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ปฏิบัติที่ใช้ความรู้นั้นๆอยู่ คุณกิจถือว่าเป็นคนสำคัญที่สุดหรือเป็นผู้จัดการความรู้ตัวจริง เพราะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม KM ประมาณร้อยละ 90 ของทั้งหมด เป็นผู้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายการใช้ KM ของกลุ่มคน เป็นผู้ค้นหาและเรียนรู้ภายในกลุ่ม และค้นหาและดูดซับความรู้จากภายนอก เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้บรรลุเป้าหมาย “หัวปลา” ร่วมกันที่ตั้งไว้ เป็นผู้หมั่นเกี่ยวยอดความรู้ได้อย่างไม่รู้จบ

“คุณลิขิต” (Note Taker) คือ คุณกิจ หรือคุณบันทึก ที่ทำหน้าที่จดบันทึกความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกิจกรรมจัดการความรู้ต่างๆ

การแปลงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

เทคนิคและกระบวนการในการจัดการความรู้และถอดบทเรียนโครงการการจัดการความรู้ เรื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดโครงการโรงแรมกีฬา และการบูรณาการกับการเรียนการสอน ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้นโยบาย/แนวคิดของ “โมเดลปลาทู” (ประพนธ์ ผาสุกยี่ด) เป็นแนวคิดพื้นฐาน โดยมีกระบวนการแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมความรู้ และใช้หลักการ Change management process
2. ขั้นตอนการดำเนินการ

2.1 กำหนดหัวเรื่องที่จะจัดการความรู้และเชิญผู้ดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่กำหนดมานำเสนอ โดยการเล่าประสบการณ์ (คุณกิจ) โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เล่าประสบการณ์ เล่าให้ลึกและละเอียดพอที่จะให้เห็นเกร็ดความรู้ (คุณอำนวย) โดยมีแนวคำถามดังนี้

- 1) แรงบันดาลใจ/เหตุผลของการดำเนินงานนั้นๆ
- 2) กระบวนการทำงาน
 - เริ่มต้นอย่างไร
 - เมื่อพบปัญหา/อุปสรรค ปรับแก้อย่างไร
 - ความประทับใจในช่วงการดำเนินงาน
 - บทเรียนหรือสิ่งเรียนรู้จากการดำเนินงาน
- 3) ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่อยากจะดำเนินงานแบบนี้
- 4) ข้อสรุป: ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน
- 5) ข้อคิดเห็นอื่นๆ

2.2 ผู้รับผิดชอบโครงการนี้ จะจัดคณะทำงานที่มีความสามารถในการจดบันทึกอย่างละเอียด เพื่อสรุปเป็น ประเด็น

2.3 นำความรู้ที่ได้จากการจดบันทึกและการสรุปประเด็น มาจัดทำเป็นคลังความรู้ตามแบบบันทึกการจัดทำคลังความรู้ (KA) ของโมเดลปลาทู

ลักษณะของคลังความรู้ที่ได้

- 1) มีเรื่องเล่าเร้าใจ ที่พยายามดึงเอาเรื่องเล่าเกร็ดความรู้มาใส่ไว้ (Tacit Knowledge)
 - 2) มีข้อสรุปประเด็นและข้อเสนอแนะซึ่งถือว่าเป็นแก่นความรู้ (Explicit Knowledge)
 - 3) มีบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ ไว้เป็นบุคคลอ้างอิงที่ผู้อ่านดู/ ผู้ดูและฟัง สามารถติดต่อได้
3. ขั้นตอนของการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง โครงการนี้มีการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการจัดประชุมเชิญประชาคมเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์การดำเนินงานโครงการที่ผ่านมา เพื่อการปรับปรุงในการดำเนินงานต่อไป นอกจากนี้ยังได้ใช้แนวคิดการจัดการความรู้มาช่วยถอดบทเรียนของโครงการที่เกี่ยวข้องตามพันธกิจของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

คลังความรู้เรื่องที่ 1

Manuscript Writing

KM tools: CoP, Dialogue, Knowledge forum

โดย ผศ.ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา และ ดร.บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์

สรุปการจัดการความรู้ที่ได้จากการจัดโครงการ: “เทคนิคการเขียนรายงานการวิจัย manuscript”

- 1) ตัวอย่างงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ (publication) มักมีสิ่งใหม่และนวัตกรรม
- 2) ศึกษา หาข้อมูลแหล่งตีพิมพ์ หรือข้อมูลวารสารนั้นๆ ต้องเข้าใจอันดับแรกว่า วารสารต้องการงานวิจัยประเภทใดที่สามารถนำมาตีพิมพ์ กล่าวคือ วารสารเล่มนี้เขาขายอะไร เพราะต้องทำวารสารนั้นเพื่อตอบโจทย์ผู้อ่าน เช่น ผู้อ่านกลุ่มทั่วไป สุขภาพ กีฬา หรือผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม นักวิจัย วิชาการ สถานศึกษา เพราะวารสารเหล่านี้จะได้เพราะขายเนื้อหาเหล่านี้ และรายได้อีกทางหนึ่งก็คือ ค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ยังมีวารสารที่ไม่เสียค่าธรรมเนียม
- 3) ยกตัวอย่าง งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ (journal of exercise physiology online, JEP online) โดยมีข้อสังเกตว่า งานวิจัยที่ได้ตีพิมพ์นี้ มีจุดเด่นที่สำคัญที่สามารถทำให้บรรณาธิการของวารสารนั้นตอบรับงานวิจัย คือ งานวิจัยที่มี “นวัตกรรม” เมื่อขยายข้อความนี้ สามารถกล่าวได้ว่า งานวิจัยที่มี กรอบแนวคิดที่ดีและมีนวัตกรรม สามารถนำเสนอเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติได้ ซึ่งจะมีโอกาสได้รับการตอบรับการตีพิมพ์สูง
- 4) หลักเกณฑ์การตีพิมพ์ ขึ้นอยู่กับรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
- 5) ในที่นี้วิทยากรยกตัวอย่างจากวารสาร journal of exercise physiology online (JEP online) เช่น บทคัดย่อต้อง ไม่เกิน 10 บรรทัด โดยมีเนื้อหาที่กระชับ ครอบคลุมกรอบแนวคิด (conceptual framework)
- 6) บทคัดย่อขึ้นไปได้มีความจำเป็นหรือไม่ควรมีเนื้อที่เกี่ยวกับวิธีการวิจัย (methods) เพราะส่วนนั้นจะต้องเขียนอยู่ในส่วนของวิธีวิจัยอยู่แล้ว หากแต่การเขียนบทคัดย่อควรให้มีเนื้อหาบอกหรือนำเสนอกรอบแนวคิดที่ทำวิจัยนี้ คืออะไร บอกจุดเด่นที่ต้องการนำเสนอ เช่น เป็นนวัตกรรมใหม่แต่ไม่ต้องบอกวิธี เพียงแค่ว่าหรืออาจบอกในทำนองที่ว่างานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา มีจุดผิดพลาดหรือจุดที่สามารถทำได้ดีกว่างานวิจัยในอดีตนั้น หรือกล่าวถึง rational ของงานวิจัยนี้เลย ในส่วนท้ายของบทคัดย่ออาจกล่าวเพียงสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเป็นอย่างไร
- 7) สำหรับคำศัพท์ (key word) กล่าวคือ อะไรที่อยู่หรือเป็นชื่อในหัวข้อ หรือชื่องานวิจัย (article title) ไม่ควรใส่เป็น Key word
- 8) การตั้งชื่อเรื่องของรายงานการวิจัย ต้องตั้งชื่อ article title ที่สามารถบอกได้ว่าเป็นงานใหม่หรือเก่า เพราะชื่อเรื่องสำคัญและเป็นตัวบ่งบอกถึงความน่าสนใจของงาน และดึงดูดให้น่าติดตามหรือน่าอ่าน และยังมีผลต่อการตอบรับการตีพิมพ์ หลักการตั้งชื่อ คือ ไม่ควรตั้งชื่อดำเนินการขึ้นต้นว่า “การศึกษา... หรือ a study of ” เพราะชื่อหรือประโยคนี้ไม่น่าสนใจ
- 9) ส่วนของบทนำ ควรบอกที่มาที่ไปของงานวิจัย บอกข้อมูลภูมิหลัง (background) และปัญหาวิจัย (problem research)
- 10) การเขียน “manuscript” สามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยนั้น มาเขียนรายงานวิจัยได้เลย โดยไม่ต้องถึงขั้นที่ว่างงานวิจัยนั้นเสร็จสมบูรณ์
- 11) การลอกงานวิจัย (plagiarism) ยกตัวอย่าง “ใส่กรอก” หากมีการขอยงานชิ้นเดียวแล้วเขียนใหม่ ถือเป็นการ plagiarism หรือการทำวิจัยหรืออ้างอิงที่ไม่ถูกต้อง เช่น ไม่อ้างอิงงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะงานของตนเอง หรือการนำเอางานที่เคยได้รับหรือนำเสนอมาแล้วมาแก้ไขใหม่ (revise) แล้วนำไปขอตีพิมพ์อีกครั้ง ในกรณี

ที่มีงานวิจัยร่วมกันงานของผู้วิจัยร่วมและใช้คนละตัวแปรที่สนใจศึกษา แล้วนำข้อมูลตรงนั้นมานำเสนอหรือตีพิมพ์ ถือว่าไม่เป็นการลอก

12) บทสรุปในรายงานการวิจัย (manuscript) อาจมีบทแนะนำและที่บอกแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป (suggestion or further study) ที่สามารถทำงานวิจัยต่อยอดได้ อาจชี้แจงว่าหากวิจัยต่อยอดในแนวทางนี้อาจได้ผลที่ดีขึ้นอีก อาจใส่เนื้อหาที่มีแนวทางบอกกล่าวว่า หากทำใครทำวิจัยต่อด้านนี้ที่คล้ายคลึงกัน อาจเข้าข่ายเป็นการลอก (plagiarism)

13) การเขียน manuscript ส่งตีพิมพ์วารสารนานาชาติ ปัญหาใหญ่คือ เขียนเป็นภาษาอังกฤษแล้วผู้วิจารณ์อ่านแล้วไม่เข้าใจ “Poor English language or grammar”

14) เรื่อง คำศัพท์/ชื่อย่อหรือชื่อย่ออย่างเป็นทางการ ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยไม่ตรงกัน การเขียนภาษาไทยและแปลเป็นอังกฤษ (translate) อาจไม่ได้ผลที่ดีนัก เพราะหลายครั้งแปลไม่ได้ความหมาย หรือไม่ได้ศัพท์

15) สิ่งสำคัญอีกเรื่องคือ กรณีการลอกงานวิจัย (plagiarism) หากพบ จะถูกตีตก (reject) ไม่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์

คลังความรู้เรื่องที่ 2 แผนภาพลำดับขั้นตอนการทำงานบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

KM tools: CoP, Dialogue, Knowledge forum
เรื่องเล่าเร้าใจโดย: โดย ผศ.ดร.ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา

4 SIMPLE STEPS FOR MANUSCRIPT WRITING TO INTERNATIONAL PUBLICATION

From the knowledge management project,
can summarize the guidelines for writing research reports below.

1 INTERESTING/STRENGTHS INNOVATIVE
Always accurate and reliable

2 CHOOSING THE APPROPRIATE JOURNAL
Biomedical Science Journals
Science and Technology, > 10,000 journals

3 WRITING A MANUSCRIPT
Pattern of scientific paper (original article)

4 ENGLISH WRITING, BOTH GRAMMAR AND CONTENT MUST BE PROOFED
Common problems
-Poor English usage
-Poor manuscript preparation
-The literature review is not enough

YOU ARE GOOD TO DO!

Do not worry, it is an event that always happens.

KNOWLEDGE MANAGEMENT, FACULTY OF SPORTS SCIENCE.
KASEM BUNDIRT UNIVERSITY

ผศ.ดร. ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา ถ่ายทอดประสบการณ์ และอธิบายแผนผังเทคนิคการด้านการตีพิมพ์ ดังนี้

1. สร้างงานวิจัยให้มีจุดแข็ง เช่น นวัตกรรม/ข้อมูลที่น่าสนใจ ร่วมสมัย แล้วเขียนลงในบทความของเรา และงานของเราต้องพิสูจน์ได้ว่า มีความตรงและเที่ยง
2. เลือกวารสารที่ตีพิมพ์ให้เหมาะสมกับประเภทงานหรือบทความวิจัย/วิชาการ เพราะจะได้รับการพิจารณา ปัจจุบันมีวารสารมากมาย
3. เขียนบทความตามรูปแบบของวารสารที่กำหนดไว้ให้ถูกต้อง
4. กรณีการเขียนบทความลงวารสารนานาชาติ ภาษาอังกฤษต้องมีการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และใช้ประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นทางการตามหลักวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ต้องใช้ความสามารถและความละเอียดสูง เพราะจุดนี้เป็นสิ่งสำคัญว่าจะสื่อสาร แสดงข้อมูลที่น่าสนใจจากงานของเราได้หรือไม่ จากประสบการณ์หากเขียนได้ดีในขั้นต้นอาจไม่ได้รับการตอบรับ

ภาพที่ 1: แผนภาพแสดงลำดับขั้นตอนการทำงานตีพิมพ์บทความวิชาการ

คลังความรู้เรื่องที่ 3

เทคนิคการเลือกแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย

KM tools: CoP, Dialogue, Knowledge forum

เรื่องเล่าเร้าใจโดย: โดย ผศ.ดร.ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา และ ดร.บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์

รูปแบบการเผยแพร่บทความวิจัย:

โดยทั่วไปแล้วการเผยแพร่ผลงานวิจัยนั้นสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การเผยแพร่ในงานประชุมวิชาการ เป็นรูปแบบการเผยแพร่ผลงานไปยังผู้ที่สนใจซึ่งเป็นรูปแบบที่ง่ายและรวดเร็ว โดยจะมีการกำหนดช่วงระยะเวลาที่ชัดเจนแน่นอน แต่ผลงานที่เผยแพร่อาจยังไม่เป็นที่ยอมรับในวงกว้างเท่าที่ควร ซึ่งการเผยแพร่ผลงานมี 2 ลักษณะ คือ รูปแบบของโปสเตอร์ (poster) และพรีเซ็นต์ปากเปล่า (oral) ซึ่งงานประชุมวิชาการนี้เหมาะสำหรับพบปะ แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นกันระหว่างกลุ่มนักวิจัย และเพื่อสร้างเครือข่ายนักวิจัยใหม่ ๆ

2. การเผยแพร่ในวารสารวิชาการ เป็นรูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งวารสารวิชาการนั้นจะต้องมีระยะการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งอาจพิจารณาได้จากค่า impact factor ของวารสารนั้น ๆ โดยจะต้องมีกระบวนการตรวจพิจารณาผลงานจากคณะผู้เชี่ยวชาญ สำหรับแต่ละสาขานั้น ๆ โดยเฉพาะ (Peer review) ซึ่งผู้วิจัยสามารถที่จะลงทะเบียนและส่งต้นฉบับผลงานเข้าสู่กระบวนการพิจารณาเพื่อประเมินคุณภาพของผลงาน โดยบรรณาธิการจะเป็นผู้แจ้งผลการพิจารณามาให้ผู้วิจัยทราบ

เทคนิคการเลือกแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ :

1. การเลือกแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยต้องสอดคล้องกับหัวข้อและนโยบายของวารสารหรืองานประชุมวิชาการนั้น ๆ
2. พิจารณาถึง บรรณาธิการ คณะกรรมการ ความเกี่ยวข้องของสาขา ควรให้ตรงกับผลงานและนักวิจัย
3. การเลือกวารสารหรืองานประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ควรพิจารณาถึงเกณฑ์ระดับคุณภาพผลงานทางด้านวิชาการ
4. การเลือกวารสารต่างประเทศเพื่อตีพิมพ์ควรเลือกวารสารที่มีค่า impact factor น้อย ๆ ก่อนเพราะโดยปกติแล้วจะรู้ผลการพิจารณาได้เร็วกว่าวารสารที่มีค่า impact factor สูง ๆ ซึ่งหลังจากที่ได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการผู้พิจารณาผลงาน (reviewer) แล้ว ผู้วิจัยจะต้องนำคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขผลงานให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อที่จะได้สามารถส่งผลงานไปยังวารสารที่มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้นต่อไป
5. เมื่อผลงานได้รับการปฏิเสธ ให้ผู้วิจัยพิจารณาปรับแก้ผลงานตามข้อเสนอแนะเพื่อส่งไปให้กรรมการผู้พิจารณาผลงานพิจารณาใหม่หรือสามารถที่จะส่งไปยังวารสารอื่น

คลังความรู้เรื่องที่ 4

4 เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ

KM tools: Dialogue, Lesson lean, after action review

โดย: คณะอนุกรรมการ การจัดการความรู้

4 SIMPLE STEPS FOR

HOW TO WRITE A MANUSCRIPT FOR PUBLICATION

from the Knowledge Management (KM), can summarize the guideline for writing a manuscript for publication below

- 1 INTERESTING/STRENGTHS/ INNOVATIVE**
Always accurate and reliable
- 2 CHOOSING AN APPROPRIATE JOURNAL**
The sum of three journals (Biomedical science, Sports science and Sports management) is more than 10,000 journal
- 3 WRITING A MANUSCRIPT**
Pattern of scientific/social science paper (original article) were need
- 4 ENGLISH WRITING, BOTH GRAMMAR AND CONTENT MUST BE PROOF**
Common problems
-Poor English usage
-Poor manuscript preparation
-literature review is not enough

NOTE: IN PEER REVIEW PROCESS
Do not worry, it is an event that always happens

YOU ARE GOOD TO GO!

KNOWLEDGE MANAGEMENT,
FACULTY OF SPORTS SCIENCE, KASEM BUNIDIT UNIVERSITY

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้

อาจารย์พรชัย สีน้อย ได้จัดการประชุมย่อยของอนุกรรมการจัดการความรู้ของคณะฯ ได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกับการปรับปรุงคลังความรู้ที่ 1,2 และ 3 สามารถสรุปเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อขอตีพิมพ์เผยแพร่ เป็น “4 เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ” ดังนี้

1. ให้ความสำคัญ สร้างงานวิจัยให้มีจุดแข็ง หรือจุดที่น่าสนใจ เช่น นวัตกรรม/ ข้อมูลที่น่าสนใจ ร่วมสมัย และงานของเราต้องพิสูจน์ได้ว่า มีความตรงและเที่ยง
2. เลือกวารสารที่ตีพิมพ์ให้เหมาะสมกับประเภทงานหรือบทความวิจัย/วิชาการ เพราะจะได้รับการพิจารณา ปัจจุบันมีวารสารมากมายที่ครอบคลุมคณาจารย์ทั้งสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา และการจัดการกีฬา ร่วมกันกว่า 10,000 วารสาร โดยเลือกแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยต้องสอดคล้องกับหัวข้อและนโยบายของวารสารนั้นๆ
3. เขียนบทความตามรูปแบบของวารสารที่กำหนดไว้ให้ถูกต้อง
4. กรณีการเขียนบทความลงวารสารนานาชาติ ภาษาอังกฤษต้องมีการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และใช้ประโยคที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นทางการตามหลักวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ต้องใช้ความสามารถและความละเอียดสูง เพราะจุดนี้เป็นสิ่งสำคัญว่า จะสื่อสาร แสดงข้อมูลที่น่าสนใจจากงานของเราได้หรือไม่ จากประสบการณ์ หากเขียนได้ดีในขั้นต้นอาจไม่ได้รับการตอบรับ
 - การเลือกวารสารต่างประเทศเพื่อตีพิมพ์ควรเลือกวารสารที่มีค่า impact factor น้อย ๆ ก่อน เพราะโดยปกติแล้วจะรู้ผลการพิจารณาได้เร็วกว่าวารสารที่มีค่า impact factor สูง ๆ ซึ่งหลังจากที่ได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการผู้พิจารณาผลงาน (reviewer) แล้ว ผู้วิจัยจะต้องนำคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขผลงานให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อที่จะได้สามารถส่งผลงานไปยังวารสารที่มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้นต่อไป
 - เมื่อผลงานได้รับการปฏิเสธ ให้ผู้วิจัยพิจารณาปรับแก้ผลงานตามข้อเสนอแนะเพื่อส่งไปให้กรรมการผู้พิจารณาผลงานพิจารณาใหม่หรือสามารถที่จะส่งไปยังวารสารอื่น

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงาน ก.พ.ร.และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). คู่มือการจัดทำแผนการจัดการความรู้โครงการพัฒนาส่วนราชการ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ในส่วนราชการ.
2. ประพนธ์ ผาสุขยืด. (2550). การจัดการความรู้ (KM) ฉบับขับเคลื่อน LO (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไผ่ไหม.
3. รุจเรขา อัครวิชญ์. 2544. Journal Citation Report (JCR) Impact Factor. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.